Kyrkjelydsblad for Arna

NR. 2 — MARS 1975
8. ÅRGANG

**Deg være, ære, Herre over dødens makt,
Evig skal døden være, Kristus underlagt.**

KYRKJELYDSBLAD FOR ARNA

Utgjevar: Sokneråda i Arna
Redaktør: Helge Hitland, Indre Arna
Redaksjonsnemd: Ingvar Fykse, Harald Haugsvær, Knut Brakestad
Forretningsførar: Monrad Ulveseter, Indre Arna.
Bladpengar: kr. 15. Postgiro 310444
Dagens Trykkeri, Bergen

ARNA PRESTEGJELD

Prestekontoret Indre Arna:
Kontortid: Tirsdag, onsdag, fredag kl. 10—1130.
Torsdag kl. 1730—1900. Tlf. 24 04 00.

Prestekontoret Ytre Arna:
Kontortid: Torsdag kl. 1730—1900 fredag 10—1130. Tlf. 24 13 25.

Arna kyrkjelyd sin dagheim, Indre Arna, Tlf. 24 12 45.

Adresser:
Fung. sokneprest Ingvar Fykse, Gamlevn. 8, Ytre Arna. Tlf. 24 13 25.

Fung. res. kap. Helge Hitland, Høgatun 16 a, Indre Arna. Tlf. 24 09 65.

Diakonklokkar Åge Clausen, Stølsvn. 96 d, Indre Arna. Tlf. 24 03 42.

Treffes på prestekontoret tirsdag 1800—1900. Torsdag 1100—1230.
Klokkar Per Sæle, Skulevn. 10, Ytre Arna. Tlf. 24 13 10.

Organist Solveig Tesdal, Stølsvn. 25, Indre Arne. Tlf. 24 16 06.
Organist Machael Knutsen, Tyrivn. 20, Eidsvåg. Tlf. 25 63 48.

Kyrkjetenar Monrad Ulveseter, Stølsvn. 15, Indre Arna. Treffes i Borgstova, tlf. 24 07 39 torsdag og torsdag 17.00—18.00. Onsdag og fredag 1000—1100.

Kyrkjetenar Eirik Arne, Peder Jebsensvn. 28, Ytre Arna. Tlf. 24 12 30.

Oppsynsmann for kyrkjegardane i Arna, Emil Dalseth, Indre Arna, tlf. 24 05 69, kontortid mandag—fredag kl. 1200—1300.

SokneRådsformann i Arna: Ingmar Ljones, Stølsvn. 111 a. Tlf. 24 15 94.

Soknerådsformann i Ytre Arna: Knut Brakestad, Johan Gongvedsv. 16. Tlf. 24 11 35.

LJOS OVER GRAV

Det var i ei gravferd. Vi stod ein flokk på kyrkjegarden. Ein flokk i sorg. Sola løynde seg attom ei mørk sky, men mellom skylaget var ei rift av klår, blå himmel.

Brått braut solstrålane igjennom. Dei skein på blomane og den kvite båra, og på flokken av sørjande som stod omkring. Like ned i grava nådde ein solstråle!

Noko mildt og fredfullt kom over meg, endå om eg såg både gråtande, grav og båre.

Det blei for meg ei lita preik om *påskesola*. Ikkje den som skin over kvite vidder og brunar bleike andlet. Men om påskesola som rann og vann over gravnatt og sorg første påskedag. Ho som rann for oss med liv og lys og von den morgonen Kristus stod opp.

Så fekk eg oppleve, syntes eg, litt av det Paulus seier, at dødens brodd er borte. Det gav så underleg sterk meining å stige fram på gravkanten og gjenta Peters ord: — Lova vere Gud og vår Herre Jesu Kristi Far, Han som etter si store miskunn har atterfødt oss til ei levande von ved Jesu Kristi oppstode frå dei døde —.

Døden er ikkje borte — ikkje enno. Men dødens brodd, det fårlege ved døden. Det fårlege ved døden er ikkje det ukjende ved han, heller ikkje at lekamen går i oppløysing, om enn den tanken kan skremme. Det som gjev døden slikt alvor er synda vår. Dødens brodd er synda.

Den som er utan synd, kan døden ikkje halde på. Difor kunne ikkje døden halde Kristus i grava. Men den som er ein tilgjeven syndar, kan heller ikkje døden halde på. Også over hans grav vil påskesola ein dag renna.

Så overveldande betydning har det at Jesus tok vår skuld og straff på seg!

Nokon prøver å overvinne døden ved rett og slett å skubbe tanken på han i frå seg. Andre seier: døden er slutten på alt, den naturlege slutt på min eksistens.

Guds ord taler realistisk om døden. Han er ein fiende, og han har ei bestemt årsak, det er synda. Den løn synda gjev er døden, står det. Korleis kan han så overvinnast? Ikkje ved å angripe symptomet, men sjølve årsaka. Det var det Guds frelsesplan gjekk ut på. Jesus kom for å ta bort verdens synd. Slik skulle døden misse si makt. Vår siger over den siste fiende ligg ganske enkelt i dette å motta forlating for syndene. — Der det er forlating for syndene, er det liv og sæle —, seier Martin Luther.

Påskeevangeliet stadfester to ting. For det første at Jesus var den han gav seg ut for: Guds Son og livsens Herre. Om ikkje, hadde langfredagen vore punktum, og Jesus blitt verande i si grav. For det andre er Jesu oppstode den endelege stadfesting på at hans liding og død av Gud blei rekna som eit fullkomet offer for all verdens synd, mi og di synd og.

Døden kunne ikkje halde på den heilage og rettferdige. Difor kom påskedag. Døden kan heller ikkje halde på den han har tilgjeve, reinsa og

Forts. side 11

Gud elskar syndaren — for Jesu skuld

«Og han er ei soning for syndene våre, og ikkje berre for våre, men og for alle i heile verda.» 1. Joh. 2,2.

Gud ser ikkje gjennom fingrane med synda. I Det gamle testamentet høyrer me om korleis øvstepresten bar fram offer ein gong om året for seg sjølv og for folket sine synder. Gud kravde at synda skulle sonast.

Alle menneske er smitta av synd. Du og eg er fødde i synd. Me har lyst til det vonde og er av naturen fiendar av Gud. Derfor kan me heller ikkje nærma oss Gud, for han er heilag og toler ikkje synd. Gud må la sin vreide gå over synda, og alle dei som er tenarar åt synda har ikkje fortent anna enn å verta støytt bort frå Gud for evig.

Men Gud har for sin store kjærleik skuld opna ein veg til frelse. Jesus, Gud sjølv, den reine, har gått inn i menneska sin stad og ein gong for alle smaka Guds vreide over synda. Og Gud har godteke Jesus som sonoffer for alle menneska si synd. Det har han vist ved å vekkja Jesus opp frå dei daude.

Jesus er ei soning for våre synder. Dette faktum har sett menneskeslekta inn i ein heilt ny situasjon. Om du og eg for skuld vår synd inga berging har i oss sjølve, skal me få tileigna oss det verket Jesus har gjort. Jesu liding og hans daude skal gjelda for oss. «Gud er nå ikke lenger vred.» Jesus er vår øvsteprest, som ein gong for alle har teke bort synda ved sitt offer. (Hebr. 9,26).

Det frelsesverket Jesus har fullført, er mynta på alle menneske. Gud vil at alle menneske skal verta frelste. «Og han er ein soning for syndene våre, og ikkje berre for våre, men og for alle i heile verda.» Men det finst dei som i trass — eller i likesæle — vender seg bort frå Guds utrekte hand til frelse. Mange vanvyrder det blodet som laut renna. Ordet om krossen er ein dårskap for dei. Alle desse har inga von om å verta berga for evig. Det skal syna seg på den store oppgjerdsdagen. «Den som ikkje vil tru på Sonen, får ikkje sjå livet, men Guds vreide vert verande over han.» (Joh. 3,36).

Bodskapen om den frelse Gud har stelt i stand, lyder for oss i Påskehelga. Den syndaren som i tru tek imot ordet om Han som er ei soning for syndene våre, eig Guds fadersmil over sitt liv. Gud hatar synda, men elskar syndaren — for Jesu skuld.

Magne Mestad

HERRENS LIDANDE TENAR

Men Han vart såra for våre brot og knust for våre misgjerningar. Han bar straffa, så vi skulle ha fred, ved hans sår har vi fått lækjedom. Fordi han gav sitt liv til skuldoffer, skal han få etterkomarar og leva lenge, og Herrens vilje skal lukkast ved han. Når dei kjenner han, skal han, min rettferdige tenar, rettferdiggjera dei mange! For han han bore deira synder.

Profeten Jesaja, kap. 53.

Familieside

ARNA SOKN

Døypte:

24.11. Aslaug Cecilie, for.: Lars Olsen og Bodil, f. Huse (Ølve)
19.01. Rakel, for: Terje Korsvold og Gunn Marit, f. Austrheim
25.01. Øystein, for.:Ingmund Nygård og Grethe, f. Wiers
25.01. Trond, for.: Jan Normann Ure og Edith, f. Flåthe
25.01. Hege, for.: Helge Hammersland og Maj Britt, f. Strømmen
25.01. Grete, for.: Leif Fauskanger og Jorunn, f. Foss
09.02. Pål Vegard, for.: Rolf Ingvard Hjertås og Anna Ruth, f. Hopland
09.02. Erik, for.: John Dagfinn Kjellesvik og Rigmor Karin, f. Ravnø
16.02. Rune, for.: Roald Pedersen og Mai Brit, f. Olsen
16.02. Linda, for.: Helge Olsnes og Marit, f. Rosvold
23.02. Kathrine, for.: John Arild Halleland og Eli, f. Myrtvedt

Vigde:

25.01. Svein Johannessen og Sidsel Legreid
25.01. Børge Grønning og Randi Solberg

Avlidne:

18.01. Peder Andreas Løvskar, f. 1905
24.01. Torgeir Halsøy, f. 1899
29.01. Mina Sofie Øijord, f. 1889
30.01. Ola K. Borge, f. 1904
11.02. Alfred Herfindal, f. 1900
16.02. Rudolf Johan Rasch, f. 1907
Magda Nilsen, f. 1904

YTRE ARNA SOKN

Døypte:

09.02. Stephen, for.: Åge Mjelde og Elin, f. Røvik-Larsen
16.02. Kjartan, for.: Arne Lund Kvassnes og Turi Jæger Kvassnes f. Jæger
16.02. Frode, for.: Arne Sverre Birkeland og Gullborg, f. Grøttå
16.02. Anne Kristin, for.: Martin Harald Risøy og Bjørg Kristine, f. Mellingen

Avlidne:

22.02. Einar Oma, f. 1900

VI GÅR PÅ UNDERSKUDD!

Omlegginga av bladet til nytt format har ført til en stor økning av utgiftene våre. Men vi håper bladet er blitt mer attraktivt. Derfor er vi så frimodige å be om at så mange som mulig betaler bladpenger kr. 15. Vi tar også imot gaver til driften av bladet.

På forhånd takk. Postgiro 310444, Indre Arna.

Inntrykk fra Hong Kong

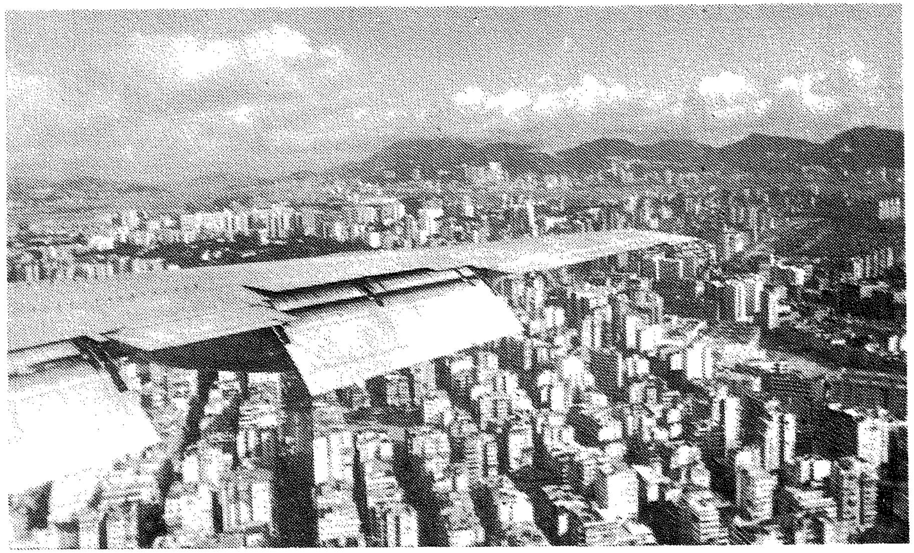

Det å ta sommerferie midt på vinteren er slett ingen dum ide. Jeg har selv prøvet den 2 år på rad. Siste år tilbrakte jeg hele desember måned i Hongkong. Jeg var på besøk hos slektninger, og bare det var veldig festlig.

Selve Hongkong hadde jeg nok tenkt meg noe annerledes. Vi har jo hørt så meget om flyktningeproblemet og de svære vanskeligheter som følger med det. Derfor hadde jeg ikke ventet å finne forholdene såpass bra som de var. Nå var jeg i India året i forveien og hadde derfor lett for å sammenlikne med Calcutta. Derfor syntes jeg nok at Hongkong var riktig bra. En ble ikke omsvermet av tiggere slik som i Calcutta.

Men selvsagt hadde de sine problemer i Hongkong også. Dog synes jeg de var flinke å takle problemene. Jeg fikk riktig respekt for kineserne. Dere skulle sett alle de broer de bygde rundt om i byen for biler slik at det kunne bli flyt i trafikken.

Boligproblemet var et annet problem. Vi har vel alle hørt om de skurene som flyktningene bygde opp. Nå var bydelene med slike skur skrumpet inn til et minimum. Visstnok har forskjellige misjonsselskaper — og da i særlig grad amerikanske og katolikkene — hjulpet dem meget med store pengesummer. Men det er ikke til å komme bort fra at de selv også er meget flinke. Agnar Espegren sa en gang jeg snakket med ham at han så meget stor forskjell på få år.

Nå tror jeg neppe vi vile være fornøyd med de boligforhold som mange levde under. En kveld ble jeg tatt med til et blokkompleks som var bygget for 100.000 mennesker. Det

Forts. side 11

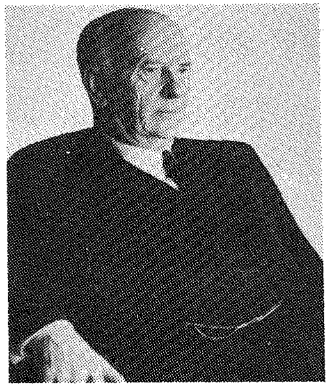

Til Einar Tesdal

PÅ SYTTI-ÅRSDAGEN 14. FEBRUAR 1975.

Til lukke med dagen eg helsar glad.
Ditt livsyrke fann du på rette stad.
Me sit oss ved åren og pratar litt,
etter ein arbeidsdag det kan ha vore stridt
gjenom skiftande tider og ulike kår
radt til no du fyller sytti år.

Fyrst pratar me litt om folk og land
og gløymer din prestestand.
Me tek fyrst turen til «Herlege Stordøy» ditt barndoms rike —
der du åtte heim og bustad — med naturvenleik utan like.
No er det berre minni att du gøymer
og dei, tenkjer eg, rett ofte på deg strøymer.
Men ferieheimen du no eig i Erling Skakkes rike
der du har dine ættarrøter — vil du og like.

Men var det ikkje «dagen» me minnast skal
og om det høge og heilage kall
som du vart kalla til i din ungdoms vår
og enno i yrket står?
Kjærleik til Guds-ordet må det ha vore
når du det fram til kyrkjelyden har bore
lik dei som trudde i den gamle pakt
og om Guds-ordet alltid heldt vakt.
Det må ha vore gledestunder
når du kunde fortelja om dei store under
som Gud har gjort for å fria menneski ut
frå treldom i synd — sorger og sut.

Til slutt takk for du tenar for folket vilde vera
til Guds sanningar fram å bera.

Takk for din truskap mot fedrelandet i ufredsår.
Hadde kyrkja svikta, hadde det vorte uteljande sår.
Takk for din truskap mot vårt norske mål.
Måtte det alltid klinga som av herda stål.
Takk for kameratskap, venskap og smil.
Me ynskjer god framtid og lukke til.

E.H.

Mennesket snakker med Gud:

'HVOR ER KJÆRLIGHETEN DIN GUD?'

Mennesket: Du kaller deg kjærlighet! Ja, det skulle jeg mene. Se på denne jorden. Se på disse menneskene. Ser du ikke at de slåss, ser du ikke at de sulter?
Gud: Jo, jeg ser at de slåss. Jeg ser at de sulter.

M: Og enda gjør du ikke noe? Hvis du hadde vært kjærlighet, måtte du vel gripe inn, ikke la det være slik. Vi har ikke bruk for en kjærlighet som ikke gjør noen ting. Du ser vel at folk lider. Hvorfor hindrer du ikke at to-åringer på akebrett blir overkjørt og drept? Hvorfor hindrer du ikke at fly går i bakken og båten forsvinner i havet? Hvis du hadde vært kjærlighet måtte du da gjort noe?

G: Jeg har gjort noe.
M: Ja, det skulle ingen tro. Jeg har i alle fall ikke sett noe til den innsatsen. Og de som sier de tror på kjærligheten din, de gjør ikke annet enn å være sure. Vet du hva? De vil ikke engang la homoseksuelle gifte seg. Ikke vil de la folk elske med hverandre uten å ha vigselsattest i glass og ramme over senga heller. Kjærlighet, liksom. Antikjærlighet er det. Gledesdrepere. Abort vil de ikke ha. Men de må da se alle problemene som kommer, ugifte mødre, uholdbare ekteskap og ulykkelige barn. Og disse skal representere Kjærligheten? Disse skal representere deg, hva? Mener du selv at dette er kjærlighet?
G: Ja, det er kjærlighet.
M: Nei, jaså, tenk det! Da har du forstått mindre enn jeg trodde. Med den innstillingen har du satt deg selv utenfor det som skjer på jorden. Hvordan ville det være om du jumpet frem fra himmelen din og stilte opp sammen med meg på scenen? Da skulle jeg vise deg hvordan verden virker. Du må jo mildest talt være dårlig orientert om det som skjer her.
G: Jeg er godt orientert.
M: Så kom frem, da vel. Gjør noe hvis du kan.
G: Jeg er rett ved siden av deg (Ap.gj. 17,27.)
M: Tull, jeg ser deg ikke.
G: Det er synden din som gjør at du ikke ser meg. (Esaias 59, 1-2.)
M: Der har vi det, ja. Moralen. Synd her og synd der. Da er det bedre med henne som synder. «What the world needs now, is love, sweet love». Hun har forstått noe hun. Men kjærligheten din, den er ikke mye å skryte av. Det har jeg forstått hele tiden. Dømme folk, det er det du driver med. Dømme dem, ikke elske.
G: Får jeg stille deg et spørsmål?
M: Guds gjettekonkurranse, hva? OK, kom igjen.
G: Mener du det er noen grunn til at jeg skulle elske deg?
M: Noen grunn?
G: Ja, har du gjort deg fortjent til min kjærlighet, synes du?
M: Hvorfor spør du om det? Jobben din er å gjøre det som er godt, ikke å spørre.
G: Jobben min er å gjøre det som er rett og riktig. Og det skulle være jobben din også. Det var derfor jeg skapte deg, forat du skulle leve etter min vilje. Hadde du gjort det, så hadde du visst at min vilje ikke nødvendigvis er det samme som det du kaller godt. Og når du ikke gjør det som din skaper vil du skal gjøre, da må du ta ansvaret selv.

Så får du la være å klandre meg for å snakke om synd. Budene mine ga jeg av kjærlighet, fordi jeg elsket menneskene. De er til deres eget beste. Men det vil de ikke høre på. Eller hva sier du?
M: Nei, jeg holder vel kanskje ikke budene, men...
G: Så får du finne deg i å høre at jeg snakker om dom. Du har selv gjort deg skyldig til dødsstraff. Jeg har gitt klar beskjed om at lønnen du får for å synde, er døden. (Rom. 6,23). er det da rart at jeg viser min vrede både overfor deg og andre? Du får den lønningsposen du fortjener. Har du det minste å beklage deg over da?
M: Nei, men... — men det må da finnes et håp, gjør det ikke?
G: Jo. Det finnes ett. Men bare ett.
M: Hva er det, da?
G: Det er min kjærlighet.
M: Din kjærlighet? Men den virker jo ikke!
G: Vær forsiktig med hva du sier. Vi har jo nettopp funnet ut at det er din egen synd som har så dårlig virkning i verden. Du har jo ikke hørt om min kjærlighet enda.
M: Så fortell om den, da.

G: Du står under dommen, det er vi enige om. Samme hva du selv finner på, kan du aldri komme i en annen situasjon. Du kan ikke gjøre noen ting for å bøte på feilene dine. Men det kan jeg. Og jeg har gjort det allerede. Er du klar over det? Jeg har gjort det allerede.
M: Hvordan, da?
G: Ved at jeg selv ble menneske. Jeg lot meg bli født.Akkurat som deg. Og så levde jeg det livet du ikke klarer å leve. Jeg levde uten synd (Heb. 4,15). Jeg viste alle hvordan et liv etter min vilje skulle leves. Du kan bare lese i evangeliet, så skal du se.
M: Men jeg kan ikke leve sånn...
G: Nei, du kan ikke leve sånn. Det klarer du ikke fordi du er og blir en synder. Men jeg kunne. Og jeg gjorde det. Jeg gjorde det fordi jeg elsker deg. Ja, jeg elsker deg enda du stadig synder. Og til slutt lot jeg meg dømme til døden for alle de syndene du har gjort. Forstår du dette? Du skulle dømmes, jeg ble dømt i stedet for deg. Du skulle dø, jeg døde i stedet for deg.
M: Vil det si at jeg ikke skal dø?
G: Ja, hvis du tror at jeg døde i stedet for deg. Tror du det, skal du ikke dø.
M: Men hvordan kan jeg snakke med deg nå, hvis du er død?
G: **Jeg var** død, jeg er det ikke. Jeg har makt også over døden, skjønner du. Derfor kunne jeg bli levende igjen. Og det er et viktig poeng: Hvis ikke jeg hadde stått opp av graven, da hadde alt håp om seier over døden vært ute for deg også. Da hadde du ingen mulighet til å få tilgitt syndene dine. (1. Kor. 15,17). Men nå har jeg vist klart og tydelig at jeg er Herre både over liv og død. Jeg har gitt deg livet, og jeg kan gi deg et nytt liv ved å redde deg fra døden. Dette er kjærligheten min: Jeg har ofret livet mitt for din skyld (Rom. 5,8).
M: Du er merkelig, Gud. Hvordan kom du på å gjøre noe slikt?
G: Bare fordi jeg elsker deg. Noe måtte jeg gjøre. Jeg kunne ikke se på at du skulle gå fortapt. Derfor ga jeg mitt eget liv så du kunne reddes.

BARNELÆRDOM FOR VOKSNE

. . .Den allmektig,e himmelens og jordens skaper

Slik taler den første tros-artikkel om Gud. Med disse ord vil den si at ingen ting er umulig for Gud. Han har makt til å gjøre det han vil. Det finnes ingen annen makt som kan gjøre ham rangen stridig og stenge veien for hans råd og vilje. Luk. 18,27 1. Tim. 6,15.

Men det betyr ikke at det ikke finnes andre makter eller noen annen vilje enn Guds. Det er nok en misforståelse å ville begrense Guds allmakt. Men det er en like stor misforståelse å tale slik om Guds allmakt at det ikke blir plass for den menneskelige handlingsfrihet og menneskets ansvar. Det er mange som taler slik om Gud idag. De kaster skylden for krig og ulykke i verden over på Gud, for han er jo allmektig! Slik taler ikke Bibelen om Guds allmakt. Gud har gitt oss frihet til valg og storhet i ansvar. Men denne gave tar **ikke allmaktens** storhet og frihet fra Giveren. Det er fortsatt han som er den allmektige. Anderledes har Bibelen aldri forstått Guds allmakt.

Det andre ledd i setningen - himmelens og jordens skaper - angir området for Guds makt De gamle israelitter som ga oss skapelsesfortellingen i Bibelen, brukte ikke slike abstrakte uttrykk som «univers» eller «verdens-altet». De brukte ord som lå den alminnelige mann adskillig nærmere. Med de samsvarende uttrykkene «himmelen og jorden» mente de nettopp å fange inn alt som var til. «I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden», - d.v.s. alt. Alt er Hans verk. Alle gode gaver kommer fra Ham. Det er Han som er liv-giveren. Alt dette ubeskrivelig vakre, alt det merkelige og interessante, hele denne vrimmel av former og liv, den geniale lovmessighet som går igjen fra det minste til det største - det er Han som har fyllt verden med all denne rikdom. Det er Han som har gitt oss tanke, vilje, forstand og følelse. Og det er den suverene Skaper som med sin intelligens og sin vilje har gitt vårt liv mening og retning : vi skulle ta imot denne gavenes verden av hans hånd, og gå inn i oppgaver og ansvar sammen med Ham.

Den første artikkel er uttrykk for troens takknemlighet til Gud som giver og skaper. Den reflekterer den trygghet som troen eier i vissheten om at det er Gud som styrer. Og den kaller oss til å være Guds medarbeidere i skapende virke i et meningsfyllt liv.

Akademilektor Leif M. Michelsen

Inntrykk fra - -

Forts. fra side 6

var helt utrolig at så mange kunne bo der. Men det var interessant å se hvorledes de hadde innrettet seg. Annen etasje var bygget som tak over gaten med ett og annet luftehull. Rundt disse var det en høy mur.

I denne etasje var det alle slags forretninger, banker, posthus o.s.v. Der var laget parker med springvannsanlegg, lekeplasser for barn o. lign. Det var som en hel bydel for seg selv, og det var virkelig trivelig. Her var ingen kjøretøyer, og barna trengte ikke å gå like ned i gaten for å leke. Rundt hele området var det så kjempehøye blokker. Her kunne man få maksi — eller mini leiligheter ettersom man hadde anledning til å betale. Husleiene der i byen lå ganske høyt.

Lille julaften besøkte jeg en annen tettbebyggelse. Sammen med Espegren og frue besøkte jeg Walled City. Det er et område på 26 mål. De fortalte at på dette område bor det ca. 80.000 mennesker!

Gatene var som smale kjellerganger — overbygde da hver meter måttte nyttes til boplass. Oppunder taket — ikke høyere enn vi kunne ha nådd opp, var et virvar av elektriske ledninger. De virket så floket at en måtte undres over at strømmen fant veien. Nede på siden var åpne kloakkrenner med stinkende vann.

Men i husene kunne det være koselig. Ihvertfall var det det der vi var. Vi besøkte en skole og hilste på lærerinnene. Rommene var ganske bra. Men trappene var temmelig smale og bratte. Noe så fint som heis fantes selvfølgelig ikke. Jeg pustet og peste som hval da jeg kom opp noen etasjer.

Da vi gikk rundt i gatene, kom vi også gjennom en gate hvor det var massevis av narkomane. Mange bar tydelig preg av å være i rus.

Dette var litt om noen av de boligforhold jeg så derute. Noen av flyktningeskurene var jeg ikke inne i. De eksisterer nok fremdeles. Men ettersom de har vist sin dyktighet, er det håp om at de vil få dem bort. Dog i et slikt overbefolket land vil vel boligforholdene bli vanskelig for mange fortsatt.

For oss tror jeg det kan være nyttig stundom å se hvorledes andre har det. Det gir oss mindre å klage over og mere og takke for.

Ragnhild Rein

Ljos over - - Forts. fra side 3

helga. Difor ventar det og hans folk ein påskedag. Det er berre eit spørsmål om tid!

— Kristus er førstegrøda, så skal dei som høyrer Kristus til, verta levandegjorde når han kjem att —. (1. Kor. 15,23).

— Ljos over grav som oss livsvoni gav
Rann med Guds Son i frå daude.
Solrenning klår som den venaste vår
Steig over gravstader aude.
Ljoset og livet for alle mann
Strålande opp med vår Frelsar rann —.

Ingvar Fykse

Barneside

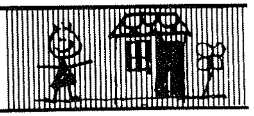

BILLED-KRYSSORD

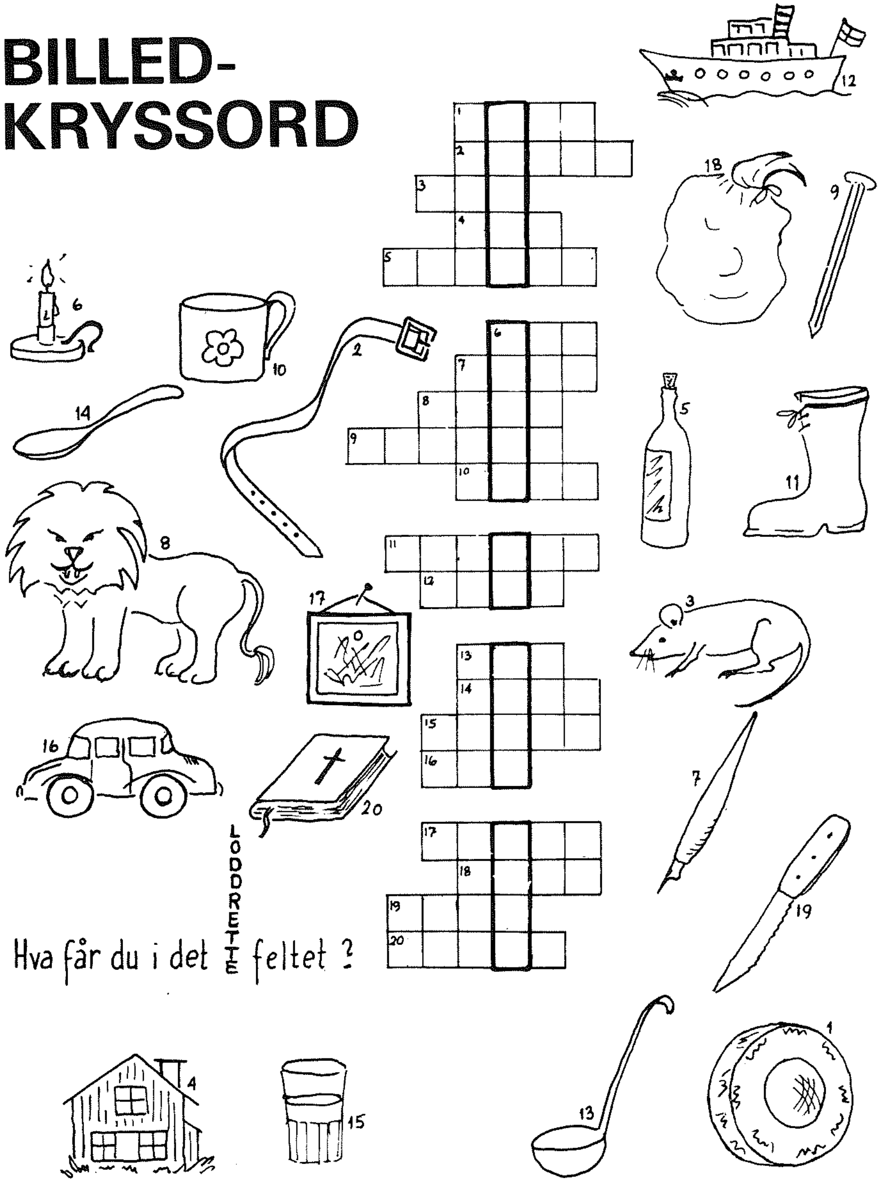

Hva får du i det LODDRETTE feltet ?

Solstrands Blomsterforretning
Hollendergt. 4, tlf. 232050

Solstrand Begravelsesbyrå
Herm. Fossgt. 11, tlf. 232050
Alltid til tjeneste

VESTLANDSBANKEN
Banken i Arna — for Arna-folk,
der alle kundar, store som små,
er hjarteleg velkomne.

VESTLANDSBANKEN, avd. Arna

ALLE VET

at vi selger nyere utvalgte vogner. Prøv hos oss
De også. Vi gir god service.

KVERSØY BILFORRETNING
Telefon 24 00 17 — 24 08 45

I MIN FORRETNING
finn De gåver til bryllup, konfirmasjon
og barnedåp

Kleiveland
URMAKAR

5260 INDRE ARNA — TLF. 240496

«FOKUS»

Espeland

(Lone Landhandel)

Hele bygdas lavprisbutikk.

Manuell kjøttvareavdeling
med nye knalltilbud hver uke.
(Middagspølse i metervis.)

På sykkel, bil eller buss, ikke stuss, legg turen
direkte til «Fokus».

OBS. Torsdag åpent til kl. 19.00.

Vår mann i Arna

KÅRE FYLLINGEN

har forsikring som yrke. Han kan alt i forsikring,
og står til tjeneste med råd og veiledning.

Storebrand og Idun

Postboks 162, 5230 Espeland — Telefon 241532

SKAL DET VERA

markiser, persienner og rullegardiner i mange vakre fargar, så vend Dykk til meg. Eg har også flaggstenger, skyvestigar, enkle stigar med flate trinn og kletørkestativ som eg sel direkte frå fabrikk. Difor rimelege prisar.

Ring meg, og eg kjem og tek mål og gjev pris.

Magnus Borge

5233 Haukeland — Telefon 24 00 21

La oss snakke forsikring sammen!

Du vet hva du trenger av trygghet.
Vi kan si deg hvorledes du best kan få det.
Velkommen til en hyggelig prat
omkring dine personlige forsikringsproblemer.

INSPEKTØR GUNNAR JACOBSEN

FORSIKRINGSAKTIESELSKAPET **VESTA** — LIVSFORSIKRINGSSELSKAPET **HYGEA**

Herredshuset, Indre Arna — Telefon 240700

Velkomen til kyrkje

23.03. Arna: Fung. res.kap. Hitland. Ytre Arna: Fung. sokneprest Fykse. Kl. 1900. Musikkandakt. Hitland.

27.03. Skjærtorsdag: Arna kl. 1900: Nattverdgudsteneste ved Fykse Trengereid kl. 1000: Fung. res.kap. Hitland. Nattverd.

28.03. Langfredag: Arna: fung. res.kap. Hitland.
Ytre Arna: Fung. sokneprest Fykse. Nattverd.

30.03. Arna: Påskedag: Høgtidsgudst. fung. sokneprest Fykse. Offer til Sjømannsmisjonen.
Ytre Arna: Høgtidsgudst. fung. res.kap. Hitland. Offer Sjømannsmisjonen. Trengereid kl. 1800: Fung. sokneprest Fykse.

06.04. Arna: sykehusprest Ellingsen. Nattverd. Offer til Dei fire diakoniinstitusjonane.

13.04. Arna: Fung. res.kap. Hitland og kandidat frå MF. Offer til Menighetsfakultetet. Barnevakt.
Ytre Arna: Fung. sokneprest Fykse og kandidat frå MF. Nattverd.

20.04. Arna: Sokneprest Sellevold. Barnevakt.
Kl. 1900: Musikkandidat Arna Ten Sing og Arnavågen musikkorps. Andakt ved Hitland.
Ytre Arna: Fung. res.kap. Hitland.
Trengereid: Fung. sokneprest Fykse. Samtale med konfirmantene. Offer til Nytestamenter.

22.04. Kl. 1930: Arna. Kveldsgudsteneste ved Hitland og Haugsvær. Samtale med konfirmantane Lone krins og Garnes krins.

24.04. Kl. 1930: Arna: Kveldsgudsteneste ved Hitland og Haugsvær. Samtale med konfirmantane frå Indre Arna — Arnatveit.

27.04. Arna: Fung. sokneprest Fykse. Konfirmasjon. Offer til Nytestamente.
Ytre Arna: Kl. 1900. Fung. sokneprest Fykse. Samtale med konfirmantane.

01.05. Ytre Arna: Familiegudsteneste.

04.05. Arna: Kl. 1000. NB! Fung. res.kap. Hitland. Konfirmasjon. Offer til Nytestamente.
Kl. 1200. NB! Fung. res.kap. Hitland. Konfirmasjon. Offer til Nytestamente.

MF-DAG I ARNA

Søndag 13. april får vi besøk av Menighetsfakultetet
De blir med oss på gudstjenesten om formiddagen, hvor det blir tatt opp offer til MF.
Om kvelden blir det møte i kirken kl. 1900.